

نړیوال کنفرانس
پاکستان د بنسټ یالني او تروریزم مرکز - دافغانستان د بي ثباتي اصلي عامل

دلوی اوبینونکی خدای (ج) په نامه

درنو حاضرینو قدرمنو خویندو او ورنو !
 اجازه راکړی تر هر څه دمخه اروپا کې دافغانانو د جرگې په استازیتوب په
 ننی نړیوال کنفرانس کې تاسو ټولو برخه والو، مشرانو، پوهانو، سیاستوالو او
 ټولنیزو شخصیتونو ته چې له ډېر لرې او نږدې څخه مو دجرگې هڅې ستایلی
 او په خپل راتگ سره مو مور سرلوری کړی یو، بڼه راغلاست ووايم. دزړه له
 کومې مننه کوو اود هر یوه جلا جلا درناوی کوو.

په ځانگړی توگه زموږ په ننی کنفرانس کې زموږ دخویندو گډون چې دې
 غونډې ته یې زیات برم ور بښلی دی، ډیر دقدر وړدی.
 زه د ځان لپاره ویاړ گڼم او ډېرخوښاله يم چې ځان ستاسودرنو دوستانو په منځ
 کې وینم.

په اروپا کې دافغانانو د جرگې لپاره ډیر دوياړ ځای دی دلمری ځل لپاره اروپا
 داسې نړیوال کنفرانس جوړ کړی دی، اونن ستاسو میلمه پالنه وکوی.
 په خوښی سره ویلای شو چې اروپا کې دافغانانو جرگه توانیدلی ده په کمه موده
 زیاتې ملی دندې سرته ورسوی. اودهغې وجه داده چې دا جرگه
 دکوم خاص سیاسی هدف لپاره نه، قدرت ته درسیدو او یا په قدرت کې د
 گډون لپاره نه، بلکه دبشپړه مستقلي ملی ټولني په توگه

د وخت دضرورت پر بنا په اروپا کې داوسیدونکو افغانانو لخوا یوازی او
 یوازی د افغانانو دملی گټو نه ددفاع، په هیواد کې دورونو قومونو دملی
 یووالی دتینگښت او زموږ دگران هیواد د دښمنانو دټولو افغانی ضد اعمالو،
 مداخلو، لاس وهنو اوتروریستی بریدونو د افشا او دهغوی پر ضد دگډې
 مبارزې په خاطر جوړه شوی ده.

موږ ملی گټې څه ته وایو؟ زموږ له نظره ټول هغه څه چې زموږ د هیواد
 د موجودیت اود هغه سره تړلی ټول مادی او معنوی ارزښتونه - زموږ ملی گټې
 دی.

موږ پر ملی یووالی ځکه ټینگار کوو چې ملی یووالی نه یوازی په ټولو
 مشکلاتو د بری اساسی فکتور دی، بلکه د افغانستان دبقا او پیشرفت منطق

بی هم بولو. او هر څوک چې دافغانانو دملی گټو اوملی یووالی پر ضد عمل کوی هغه زموږ دټولو گډ دښمن دی.

په پوره باور سره ویلی شم چې دلته په غونډه کې حاضر او نور دوستان چې نن په دې غونډه کې گډون نلری هر یوه په خپل وار سره د افغانستان د ملی گټو نه ددفاع په لاره کې خپله ونډه درلوده او لری یی.

دندی نړیوال کنفرانس اصلی موخې دادی چې له یوی خوا ټول ځانگړی تلاشونه او هلې ځلې سره شریک کړو او په گډه د ملی یووالی دلا ټپنگښت په چوکاټ کې د افغانانو ددښمنانو پر وړاندې گډ اقدامات لا زیات او پیاوړی کړو او دبلې خوا دافغانانو دښمنانو په خاصه توگه د پاکستان اصلی څېره دنړی او داروپا خلکو ته نوره هم ور وپېژنو.

زموږ لر غونی هیواد که د یوی خوا د مختلفو مدنیتونو او کلتورونو سره په ارتباط کې واقع شوی دی، نو دبلې خوا د خپل مهم ستراتیژیک اهمیت له کبله د مختلفو لښکر کشیو، تجاوزونو او مداخلو په وجه متاثر شوی هم دی. او دتاریخ په اوږدو کې متاسفانه تل دخپل جیوپولیتیک موقعیت له کبله همیشه د خپلو گاونډیو د منافعو قربانی شوی دی.

بی له شکه چې افغانستان به په منطقه اونړی کې دښمنان لری چې هر یوی د خپلو گټو لپاره زموږ په هیواد کې مداخلې او لاس وهنې کوی. خو وخت ثابته کړه چې پاکستان د افغانانو نږدې، مکار، دروغجن او تر ټولو خطرناک دښمن وه او دی.

دپاکستان حکومت یوازی په وروستیو دو میاشتو کې (۱۲۶۰) ځلې دافغانستان دکنړ او ننگرهار ولایاتونو باندې د هاوان او راکټی بریدونه کړی دی چې په لسگونه کلی او بانډی یی وړانې کړی دی، دښځو او ماشومانو په گډون په سلگونو بی گناه ملکی وگړی شهیدان شوی دی او په زرگونو نوری بی ځایه شوی دی. چې نه یوازی یی په ښکاره بشری حقونو تر پښو لاندې کړی بلکه پرگاونډی هیواد یی تعرض کړی دی، او همدا شان یی ددیورند د کرښی په ځینو برخو کې هم تحریکات او اقدامات پیل کړی دی.

دتروریستی حملاتو تر څنگ پر افغانستان داسې بریدونه، پر قبایلی سیمو فشارونه او همدا شان دخپلو اجنټانو او جواسیسو په ذریعه د دیورند د کرښی په اړه نوی تبلیغات پیل کول، ټول ددې لپاره تر سره کیری چې دیوی خوا دنړی دخلکو اذهان بلې خواته واړوی اوله بلې خوا افغانان دې ته مجبور کړی چې دا کرښه درسمی پولی په توگه وپېژنی.

درنو حاضرینو!

ددیورند د کرښې په اړه په کافی توګه کتابونه ، مقالې او نور تاریخي سندونه خپاره شوي دي چې نه غواړم دهغو ټولو یادونه وکړم ، او دلته یوازې ځینو تاریخي او حقوقي برخوته چې د استعماري میراث نه پاتې شوي دي ، اود کرکېچ سرچینه ده ، لنډه کتنه ولرم .

لمړی داچي: هر څومره چې ددیورند دکرښې د مودې چې دادی ۱۲۴ کاله کیري، لیري کيرو په هماغه اندازه د افغانستان د حق غوښتنی ، سیاسي او دیپلوماتیکه بڼه غښتلی کیری او ورسره افغانان د دیورند د کرښې په وړاندې د احتجاج او اعتراض پیاوړتیا او سیاسي ظرفیت تر لاسه کوي. دا ځکه چې د ددې کرښې په غځولو کې هیڅ یو بشري، جغرافیایي او حقوقي ملا حظات په نظر کې نه دي نیول شوي.

په افغانستان کې ددیورند دجبر دکرښې له مطرح کیدو نه وروسته نولسو حکومتو په کابل کې قدرت قبضه کړی دی چې د هغې له جملې نه څلورو لومړنیو حکو متونوقسما د گواښ او فشار لاندې غاړه ایښی ده او نورو پنځلسو حکومتونو د هغې پر وړاندې په رسمي یا غیر رسمي توګه اعتراض او احتجاج کړی دی او دغه قضیې دافغانستان په بهرنی سیاست کې ستر ځای نیولی دي.

اوس ددې کرښې په اړه ورځ په ورځ نوی خبرې اومعلومات رابړ سپړه کیری ، چې تر پروانه نه مطرح کېدل، په دې مانا چې دا دانگریزانو لخوا جوړشوی موافقه لیک د هماغه لومړیو ورځو څخه تر اوسه پورې اصلا د لاس لیک شوی سند په توګه وجود نلری .

دافغانستان نامتو لیکوال او تاریخ پوه پوهاند داکتر محمد حسن کاکړ لیکي:
"ما چې د لندن ، نوی دهلی او کابل په ارشیفی مرکزونو کې څېړنې کړی ، د امیر په لاس لیک مې د توافق لیک کوم متن لیدلی نه دی." "
دکابل پوهنتون استاد داکتر فیض محمد ځلاند داریانا نیوز سره په خبرو کې داسی وویل:

"کله چې ما په ۲۰۰۶ کال کې ددیورند پر کښه ددوکتورا تیزس لیکه نو هیڅ داسی یو سند مې پیدا نکړ چې دامیر لخوا دې لاسلیک شوی وی." "
نامتو لیکوال ، تاریخ پوه اوحقوق پوه داکتر عثمان روستار تره کی لیکي:
"ددیورند د موافقه لیک د اجرا په اړه هیڅ یو ضمانت نه و ټاکل شوی ، برخلاف دقراينو نه داسی څرګندیری چې موافقه لیک له هماغه لومړیو ورځو څخه تر اوسه پورې په عمل کې وجود نه لری."

دوهم داچي: که دیورند دکرښې د تاریخي پس منظر نه حقوقي بحث ته ننوځو نو باید دغه واقعیت په نظر کې ونیسو ، چې افغانستان هیڅ وخت د انگریز

مستعمره (Colony) نه و، بلکې تحت الحمايه هيواد (Protectorat) گڼل کيده.

مور دديورند موافقه ليک حقوقی باور که چېرې موجود هم وی؟ هغه وخت په گوته کولای شو، چې له یوی خوا د نړیوالو تړونونو د تصویب او نافذېدو عمومی پروسیجرته نظر واچوو، او له بلې خوا دبین المللی تړونونو د اعتبار حقوقی معیارونه له نظره ونه غورځوو. ځکه چې دادواړه مور ته دديورند موافقه ليک دحقوقی ارزونې وسیله په لاس کې راکوی او هغه دادی:

۱- تړون باید ددواړه هیوادونو دذیصلاحواستازوله خوالاس ليک شي. دغه صلاحیت داساسی قانون له خوا متعا قیدونو ته ورکول کېږی. دلته د موافقه ليک په اړه دغه شرط نه دی پرځای شوی. ځکه امیر عبد الرحمن د کوم اساسی قانون د حکمونو له مخې د افغانستان دخلکو د استازیتوب او دتړون د لاس ليک صلاحیت نه درلود.

۲- بین المللی تړون باید د خلکو داستازو له خوا په پارلمان کې تصویب شي. داسی اسناد په لاس کې نلرو، چې موافقه ليک د انگلستان د عوامو د مجلس له خوا تصویب شوی وی. او په افغانستان کې هغه وخت پارلمان موجود نه و.

خو بیا وروسته په ۱۹۴۹ کال کې د اگست دمیاستي په ۱۲ نېټه د افغانستان حکومت لویه جرگه راوغوښتله او دغې جرگې د ۱۸۹۳ کال دديورند موافقه ليک، د ۱۹۰۵ کال د امیر حبیب الله خان سره د انگریزانو عهد نامه، د ۱۹۱۹ کال دراولیندی معاهده او ۱۹۲۱ کال د انگریزانو او افغانستان تر منځ عهد نامه لغوه کړې دی. او دا ټول هغه سندونووه چې په قبایلی سیمو پورې یی اړه درلوده.

۳- کله چې دنړیوالو تړونونو د حقوقی باور بنسټیز اصول رعایت نه شی اود تړون متعاقدين آزاده اراده ونه لری او دزړه له کومي راضی نه وی اویا تړون دغبڼ، خشونت، اجبار، تشدد او فشار په نتیجه کې لاس ليک شوی وی، داسی تړون هېڅ حقوقی ارزښت نه لری او په خپله باطل کېږی.

دویانا کنوانسیون په خپله ۵۱ ماده کې وایی: "یوتړون چې دیو دولت په استازی باندي دگواښ او فشار په وسیله وتړل شي، هېڅ یوه حقوقی اغېز درلودلای نه شي او بالکل باطل دی." دلته که مور د نوموړی تړون د بطلان نور فکتورونه په پام کې هم و نه نیسو، پر امیر عبدالرحمن باندي یوازي د افغانستان دنظامی اشغال فشار کفا یت کوی، چې دیورند موافقه ليک مشروعیت تر سوال لاندي راوړی اوور باندي دبطلان خط وکاری.

په بين المللی حقوقو کې د پخوا زمانې راپدې خوا د دولت په سر باندې ، نظامی، سياسي يا اقتصادي فشار ، د يو تړون د انعقاد په مقصد ، د تړون د بطلان د يو لامل په توګه پېژندل شوی او په لاتيني اصطلاح "لاکس لانا" افاده شوی دی.

د ويانا کنوانسيون په خپله ۵۲ ماده کې نوموړی حقوقی حالت داسې مسجل کوی:

"هغه تړون چې دګواښ يا زور د استعمال پر بنسټ باندې تصويب شي او هغود بين المللی حقوقو د ضوابطو سره چې دملګرو ملتونوپه منشور کې منعکس شوي دي، مخالفت ولري، باطل اعلانېږي." د بشري تاريخ په اوږدو کې ډېر داسې مثالونه شته ، هغه تړونونه چې دزر او زور له لارې تر سره شوي وه بېرته باطل اعلام شوي دي . چې دوخت دکموالی په وجه نه غواړم دټولو يادونه وکړم. ۴-موافقه ليک بايد ددولتي اړخونو له خوا په نړيوالو سازمانونوچې وروسته جوړ شول لکه دملګرو ملتونو په ارشيف کې ثبت او راجسټر شوی وای. دغه عمليه هم دديورنډ دکرښی دموافقه ليک په برخه کې ترسره شوی نه ده.

۵-د تړون دنسبیت (Relativite) اصل دی چې د يو ثالث لپاره وجيبه او حق نه زېږوی . په نړيواله کچه کې قضايی رویه او د دولتونو چال چلند چې په فرانسوی ژبه يی (jurisprudence internationale pratique) ، انگلیسی کې ورته (International jurisprudence) او روسی ژبه کې ورته : (Международная юридическая практика) وایي ټول په دې متفق دی چې يو تړون چې ددواړو هیوادونو ترمنځ لاس ليک کيږي، په يو ثالث هیواد باندې حقوقی اغېز اچولی نه شي. که داومنو چې داسی تړون شته؟! نو بیا دديورنډ موافقه ليک د تحت الحمايه افغانستان او حامی يا (پروتکتور) انگلستان تر منځ منعقد شوی و، نه دافغانستان او پاکستان تر منځ.

هغه وخت پاکستان اصلا شتون نه درلود .

دويانا کنفرا نس په ۳۴ ماده کې داسې لولو:

"يو تړون دثالث دولتونو په اړه هېڅ حق او وجيبه توليدولی نه شی ."

په دې برخه کې هم زیات مثالونه شته اودبين المللی عدالت نړيوال ديوان زیات حکمونه هم موجود دی.

۶-ددولتونو دوراثت موضوع ده .

دلته غټ سوال دادی، چې آیا د پاکستان دولت چې د استعماری دولت د منځه تگ نه ورسته نوی زېږول کیری، د هغه تړون چې د استعمار د واکمنی له خوا منعقد شوی و، یو اړخ شمېرلی شو؟ په هیڅ صورت نه.

داځکه چې د بنکېلاک د واکمنی نه پاتې شوی، نوی دولت د مخکیني دولت دمعا هداتو په وړاندې د ثالث دولت حیثیت لری، اود تړونونو د امتیازاتو اواحیانا د وجایبو نه هیڅکله گټه پورته کولای نه شي. په بل عبارت کله چې د تړون یو اړخ له صحنې څخه حذف کیری، تړون له خپلې پشتوانې څخه بی برخې اوجسنا له منځه ځي. بنا دپاکستان دولت ددې تړون یا موافقه لیک سره هېڅ ډول تړاونه لری، ان تردې چې ددیوند د کرښې په سر باندې اغزن سیم غځول هم حقوقی قواعدو سلامتیا اوبشپړتیا ته تاوان رسولای نه شي.

او بڼه مثال یی د بین المللی عدالت دیوان هغه حکم دی چې ۱۹۹۷ کال دسپتمبر په ۲۵ نېټه یی دسلواکیا د نوی جوړ شوی دولت په تاوان د۱۹۷۷کال تړون چې د چکوسلواکیا او هنگری تر منځ د (دنیوب) د سیند د شاوخوا ځمکو د وېش په سر شوی و، ملغا اعلام کړ.

په پای دې نتیجې ته رسیږو چې ددې موافقه لیک په برخه کې د نړیوالو تړونونو د تصویب او نافیدیدو پروسیجر نه دی رعایت شوی، د حقوقی باور بنسټیز اصول نه دی رعایت شوی، د تړونونو دنسبیت او وراثت پرنسیپونه عملی کیدای نه شي، او د حقوقو د "تیوری" له نظره د توجیه وړ بڼه هم نه لری، او همداشان دا جرا او تطبیق پروسیجر وجود نه لری، نو دا موافقه لیک ډیر پخوا د صحنې نه دانگریزانو د وتلوسره جوخت سمدلاسه له منځ تللی اوباطل شوی دی.

نو ځکه هم د کرښې دواړو خواوو ولسونو او په کل کې ټولو افغانانو دا دجبر کرښه نه ده منلی او هیڅ کله به یی هم ونه منی.

اوس مهال د دیورند دموضوع د مطرح کولو وخت نه دی، خوباور لروچې د شرایطو په پام کې نیولو سره به په راتلونکی کې ممثل افغان دولت د تاریخی او حقوقی اسنادو پر بنا په مناسب فرصت کې د ملت د مشورې او پرېکړې وروسته بین المللی عدالت دیوان او نورو نړیوالو مراجعوته رسما خپله غوښتنه وړاندې کړی. اونړیواله ټولنه باید پاکستان کې د پښتنو، بلوڅو اونورو قومونو خود ارادیت ته چې ددوی طبعی حق دی غاړه کېږدی.

همدا شان باید پرې نږدوچې ځینې افغان دښمنې او توطیه گري ډلې او د افغانانو دملی گټو اوملی یوالی ضد کړی، د دیورند دکرښې نه دپړدیو په گټه، دسیاسی افزار په توگه گټه پورته کړی.

اوس راگرځم زموږ د نني کنفرانس ټاپيک ته، چي څنگه پاکستان د
بنيست پالني او تروريزم په مرکز بدل شوي او دافغانستان د بي ثباتي اصلي
عامل دي.

درنو حاضرينو !

پاکستان دخپلي ملي ستراتيژي پر اساس تل افغانستان ته د بنيادگرو او
تروريستي ډلو په رالېږلو سره دافغانستان په بي ثباتي ، وړاني او همداشان د
نيابتي جگړې په سمبالولو او پرمخ بوولو کي اساسي رول در لود او اصلي
عامل وه اودي.

دافغانستان په اړه دپاکستان سياست پر دوو موخو ولاړوه او دي يا بايد په کابل
کي دپاکستان په خوښه گوداگي حکومت وي او که دانه وي نو تل بايد په
افغانستان کي بي ثباتي، وړاني او جگړې دوام ومومي.

دنړي دهیڅ هیواد استخباراتي اداره دومره فعاله اود افغانستان پر مسایلو حاکمه
نده لکه د پاکستان د نظامي استخباراتو اداره آي اس آي . ان تر دي چي سي
آي اي هم تر ۲۰۰۵ کاله پوري دافغانستان په اړه زيات معلومات دنوموړي
اداري نه تر لاسه کول.

**دلته ديوي خبري يادول غواړم کله چي موږ پاکستان وايو منظور مو دپاکستان
عام خلک نه دي ځکه هغوي په خپله دآي اس آي او نظاميانو لخوا برمه
شوي دي او دسوخت دموادو په توگه تري استفاده کوي.**

پاکستان دخپل جوړېدو را پدي خوا د خپل هیواد پر وگړو بر سپره دنورو
هیوادونو دوگړو نه هم بنيست پالي او تروريستي ډلي جوړي کړي دي او بيا يي
افغانستان ، هندوستان او دنړي نورو هیوادو ته د تروريستي بریدونو او نورو
ورانوونکو عملياتولپاره استولي دي ، نو ځکه هم پاکستان د تروريزم
توليدونکي، مرستندوي، حمايت کوونکي او صادرونکي وه او دي.

که چيري دپاکستان دحکومتونو تاريخ ته په ژوره توگه ځير شو نو په ډاگه څر
گنديږي چي پاکستان د جوړېدو را په دي خوا هرچا چي دقدرت واگي په لاس
کي درلودې ملکي وو که نظامي بنځه وه او نر ټولو يي دبنيست پالني
دساختارونو او تروريستي ډلو دمرکزونو په جوړولو کي اساسي رول درلود او
په دي برخه کي يي زيات کارونه يي سرته رسولي دي.

دا ځکه چي دپاکستان د موجوديت اصلي ستنې اسلامي بنيستپالنه ، تروريزم
اودمخدره موادو تجارت دي. داځکه چي دپاکستان ددولت ټول جوړښت او په
خاصه توگه نظاميان او بنيست پالنه دنوک او اوري په شان ديوبل نه نه بيليدونکي
دي.

دآلمان سياست پواود پاکستان دچاروڅېړونکي ويلکي په وينا دپاکستان حکومت
هيڅکله هم اسلامي بنيادگري ډلي تر فشار لاندې نه دي نيولي.

امریکای ژورنالسته مېرمن چیسې وای:
 پاکستان په ډېر مهارت او چالاکی سره غواړی د بنیادګرو ډلو په کارولو سره په راتلونکو دېرشو کلونو کې په سیمه کې خپل پلانونه عملی کړي.
 په خپله د پاکستان مشران نه یوازی په افغانستان کې خپلې لاس وهنې او مداخلې نه پټوی بلکه ویاړ هم پرې کوی. ددې هیواد صدر اعظمانو نواز شریف او بې نظیر بوتو چې پلاریې هم د افغانانو سخت دښمن وو د پاکستان ملی اسمبلي (پارلمان) ته په ډېر ویاړ، وویل چې مور د افغانستان څو سوه کلنه اردو له منځه یووړه او ځان مو تر کابله ورساوه.

بې نظیر بوتو همداشان په ۱۹۹۶ کال کې وویل چې د طالبانو مفکوره دانګرېزانو وه، مدیریت یې امریکایانو په غاړه واخیست، ملی لګښت یې سعودیانو ورکړ او ما یې اسباب برابر کړل او طرحه مې عملی کړه. ډګروال یوسف چې ای اس ای د افغانستان د څانګې مشر و په خپل کتاب کې لیکي:
 "ما در ای اس ای پرسونل نظامی را همواره بداخل افغانستان اعزام داشته ایم. چون این یکی از وظایف من بود. باید واضح سازم اشخاصی که ما به داخل افغانستان اعزام میداشتیم، جواسیس نه بلکه نظامیان ارتش پاکستان بودند..."

داڅو میاشتي دمخه په کشمیر کې د پاکستان د صدر اعظم خاص استازی او د پاکستان په سنا کې د دفاعی چارو دکمیټې مشر مشاهد احمد وویل چې مور په ۲۰۰۹ کال کې د جمهوري ریاست په انتخاباتو کې دکرزی په ګټه لاس وهنه وکړه او امریکایانو ته مو هم مشوره ورکړه چې کرزی تر ټولو باهوشه دی او ژر کولای شی خلکو ته دوکه ورکړی.

مولانا فضل الرحمن دبی بی سی سره مرکه په ډیر ټینګار وویل:
 "په افغانستان زموږ او طالبانو جنګ جایز دی خو په پاکستان تمام مذهبي جماعتونه، علمای کرام، تمام مدارس او تنظیمونه په دې متفق دی چې پاکستان کې جنګ نه غواړو..."

درنو حاضرینو!

د دتیرو دوکلونو راپدې خوا په هیواد کې دننه افغانانو، سیاسي ګوندونو، مدنی ټولنو، دځوانانو او دښځو ټولنو، دیني عالمانو دپارلمان په شول دولتي مقاماتو د پاکستان دنیابتی جګړې او تروریستی اعمالو پر ضد کلک غیرګون وښود او خوشبختانه پراخ اقدامات او تبلیغات هم پیل شول.
 همداشان دلمړی ځل لپاره د هیوادنه بهر په امریکا، کاناډا، انگلستان، آلمان او نورو اروپایي هیوادو کې د پاکستان پر وړاندي نوی ذهنیت راپیدا شو او په چټکۍ سره دودې په حال کې دی.

د امریکا دمتحده ایالاتو د دوو سناتورانو وړاندیزونه، په بنگلور کې دانگلستان د صدراعظم کامپرون خبرې، په افغانستان کې د امریکا او کانادا د سفیرانو څرگندونې او همدا شان د امریکا دسنا دخارجی چارو په کمیټه کې په دې اړه بحثونه او داسې نور چې پاکستان دې دهغو هیوادونو په لست کې شامل شی چې دتروریزم نه ملاتړکوی ، او همدا شان څو ورځې دمخه په یوه څېړنیز مرکز کې د امریکا پخوانی سفیر زلمی خلیل زاد خبرې ، دداسې ذهنیت د پیاوړتیا بڼې بېلگې دي.

اروپا کې دافغانانو جرگې هم د تاریخی او ملی رسالت په پام کې نیولوسره دخپلو ملی اهدافو پر بنیاد د مبارزې دې ډگر ته ور دانگل او موخه یی داده چې دا ذهنیت په اروپا کې نور هم پیاوړی شي او پاکستان باندي سیاسي، اقتصادی او نظامی بندیزونه وضع شی. او کلکه اراده لرو چې د مبارزې دامیدان به دومره گرم ساتو چې تر څو د افغانستان او نړی خلک ددې توري بلا نه خلاصون پیداکړي.

بلي دوستان و حاضرین گرامی!

ما میخواهیم با در نظر داشت وضعیت کنونی در منطقه، اروپا و جهان کارهای زیاد و موثر را در رابطه به رشد و تقویه ذهنیت ایجاد شده درباره پاکستان انجام دهیم تا این کشور در لست کشور های حامی تروریم شامل گردد. و از این فرصت در دفاع از منافع ملی، تحکیم وحدت ملی افغانها برای کار مشترک استفاده موثر و اعظمی نمایم.

ما در مبارزه با دشمنان مردم افغانستان از این جهت بالای تحکیم وحدت ملی تاکید مینمایم که عقیده داریم، وحدت ملی افغان ها نه تنها ضامن پیروزی است، بلکه منطق بقا و پیشرفت افغانستان است.

در طول تاریخ تلاش دشمنان افغانستان به این نقطه متمرکز بود که چطور وحدت ملی ما را خدشه دار بسازد و یا بکلی از بین ببرد، تا بتوانند هر کدام ما را به تنهایی مورد ضربات قرار دهد.

هر فرد افغان بدون در نظر داشت اینکه به کدام قوم تعلق دارد، در کدام منطقه کشور تولد شده، به کدام لسان حرف میزند، از کدام مذهب پیروی میکند، عضویت کدام سازمان سیاسی را دار، باید بداند که افغانستان ضعیف، عقب مانده و ناتوان به نفع هیچ قوم خورد و بزرگ نیست.

و هیچگاه این حرف استعمار را فراموش نکند که گفته است: **تفرقه بیانداز و حکومت کن.**

از جانب دیگر ما در حال حاضر نه تنها به حیث افغانها بلکه به حیث شهروندان کشور های اروپایی این پرسش را مطرح میکنیم که ایا افغانستان مساله شده برای جهان، یا جهان به افغانستان؟

نه افغانستان به جهان مساله شده و نه جهان به افغانستان، بلکه پاکستان است که هم به افغانستان و هم به جهان مشکل و پرابلم شده است. این تنها حرف ما نیست. مطبوعات جهان، سیاسیون، ژورنالیستان به خصوص انانیکه در بخش ژورنالیزم تحقیقاتی مصروف اند و مقامات دولتی بلند پایه کشورها نیز بارها چنین گفته اند. نیوروک تایمز افشا کرده بود که:

"دولت، ارتش و استخبارات پاکستان با القاعده و طالبان همدست هستند." رابرت گبب وزیر دفاع امریکا اظهار داشته بود: "آی اس آی به طوری مستقیم با حکمت یار، شبکه حقانی، و گروه نذیر مرتبط است و این مساله تردید کاخ سفید در باره حسن نیت دولت اسلام آباد در مبارزه با تروریسم را افزایش داده است."

لوموند دیپلو ماتیک نوشت که: "طالبان زیر نظارت و به همیاری اردو پاکستان و استخبارات پاکستان سازمان یافته اند." بارت روبین مینویسد:

"اهداف ستراتیژیک پاکستان در افغانستان نه تنها این کشور را در برابر افغانستان و هند و اهداف امریکا در منطقه، بلکه در برابر کل جامعه جهانی قرار میدهد... منطقه قبایل بوسیله نظامیان پاکستان به ذخیره تعرض علیه افغانستان و کشمیر مبدل شده است، سربازان ناتو و امریکا همه روزه در جنگ با شورشیانی که از پاکستان هدایت می شوند، کشته می شوند، اما این سازمان هیچگونه ستراتیژی در برابر پاکستان ندارد." دیاگو کوردوویز نماینده سر منشی ملل متحد و محقق امریکایی سلیگ هرپس در کتاب شان چنین مینوسند:

"... بوتو در اواخر سال ۱۹۷۴ بمن گفت: «دو نفر میتوانند به عین بازی پردازند، همان طوریکه آنها نقاط ضعیف ما را دریافته اند ما میدانیم که نقاط ضعیف آنها کدام است». دیری نگذشت که دسته های ناراضیان افغانی که از طرف آی. اس. آی تربیه شده بودند تحت رهنمای جمعیت اسلامی در وادی پنجشیر بر مراکز امنیتی داؤد حمله کردند."

پرویز مشرف از امریکا (۱۱) میلیارد دالر را به حساب "لگام زدن تروریسم" دریافت کرد ولی بخش عمده این منابع در رقابت نظامی با هند بمصرف رسانیده شد، و مشرف در کتاب خود با صراحت نوشت که کوشش اصلی وی بر عکس به حفاظت اسلامیت ها معطوف بوده است. پاکستان ۶۹ سال پیش تحفه انگلیسی - کامنویلتی به جهان بود که برای جهان یک مشکلی آفرید که پیوسته مشکلتر شده رفت و درین مدت "بنیاد گرایی

اسلامستی متعرض "نه تنها به دیدگاه تیوریک پاکستان بلکه به پایگاه ستراتیژیک پاکستان مبدل گردید.

شبکه های تروریستی یکجا با سایر گروههای بنیادگر و دهشت افکن از سالیان متمادی در خاک پاکستان پناگاههای امن بدست آورده، آموزش می بینند، تجهیز می شوند و غرض انجام فعالیت‌های خرابکارانه و اعمال تروریستی و دهشت افگنی به افغانستان گسیل می شوند و از حمایت حکومت، ای اس ای و نظامیان آن کشور برخوردارند. موجودیت اسامه بن لادن، رهبر القاعده، ملا محمد عمر، بنیانگذار و رهبر طالبان، ملا اختر محمد منصور، ملا هبیت اله، و همچنان مراکز آشکار شبکه حقانی و شورای کویته، و ده ها مراکز تربیه تروریست ها، در خاک پاکستان و بسا شواهد انکار ناپذیر ثابت می سازد که دولت پاکستان به صورت آشکار از بنیادگرایی و تروریسم جهانی حمایت می کند، آن را ترویج می کند و به حیث وسیله فشار در مناسبات بین المللی به کار می برد. گزینش چنین سیاستی در مغایرت کامل با قطعنامه شماره ۱۳۶۸ مورخ ۱۲ سپتمبر ۲۰۰۱ شورای امنیت ملل متحد در باره تهدید صلح و امنیت بین المللی ناشی از اقدامات تروریستی، و در جنگ بر ضد تروریسم قرار دارد.

باید جامعه جهانی بپذیرد که تقویت اردو پاکستان با چنین دید گاه یک اشتباه تاریخی بوده است. **کشور های جهان اردو دارند اما اردو پاکستان کشور دارد.**

اردوی پاکستان، مردم پاکستان و جهان را گروگان گرفته است.

اردو پاکستان وای اس ای مهمترین دو گروه همسو اند که با گروههای بنیاد گرایی دو پله ترازو سیاسی پاکستان راتشکیل میدهد و هر روز ده ها تروریست را به کشور به های جهان صادر مینمایند.

واین سخن کشور هند بسیار سنجیده و به جا است که: "ساختار تروریستی مستقر در پاکستان بزرگترین خطر تروریستی برای صلح و امنیت در سراسر جهان متمدن است."

بسیار ضروری است تا کشور پاکستان به حیث مرکز بنیاد گرایی، حامی تروریسم و کشور تجاوزگراز نو تعریف شود، و شورای امنیت سازمان ملل متحد تحریم های اقتصادی، سیاسی و نظامی را علیه کشور پاکستان تصویب و عملی نماید.

ما به مرم صلح دوست کشور های اروپا مراجعه میکنیم و همچنان این سوال را از سیاسیون، اعضای پارلمان، جامعه مدنی و حکومت های کشورهای

اروپا مطرح میکنیم که : ایا سلاح اتمی موجود در پاکستان که هر لحظه ممکن است در دست افراطیون و بنیادگران تروریست قرار گیرد و یا قرار داده شود، تهدید واقعی برای امنیت جهان نیست ؟

همه آنها باید به آشنابه خود اعترف کنند که زمینه را برای تبدیل پاکستان به کشور دارای سلاح اتمی آماده ساخته است. و برای رفع خطر تروریسم اتمی در وجود پاکستان ، که هر لحظه متصور است اقدام فوری نمایند.

پاکستان برای اهداف که در منطقه ایجاد شده بود ، به اندازه کافی برای ایجادگران ، مثل دست راست شان در منطقه کار داد ، و حالا این دست راست شان را سرطان گرفته است و باید طبق گفته مودی صدراعظم هند طوری عاجل عمل جراحی به حیث چاره اساسی صورت گیرد.

دریافت این سیاست در بعضی از کشور های غربی که ما (ما به پاکستان ضرورت داریم ؟) اصولاً دقیق نیست و اشتباه بزرگ است . پاکستان تولید کننده تروریسم است مگر جامعه غرب به تروریسم ضرورت دارد؟

پاکستان یک کشور بی آینده است و قبل از اینکه با سقوط خود ، جهان را هم به سقوط بکشاند ، جامعه جهانی تا دیر نشده است امروز باید تصمیم شان را در مورد این کشور اتخاذ بدارند.

روشنفکران افغان سالها قبل به جامعه جهانی از رشد افراطیت و تروریسم در

منطقه در وجود پاکستان هوشدار داده بود که متاسفانه شنیده نشد و جهان

، امروز شاهد عملیات تروریستی با ابعاد وسیع ان به شمول امریکا و کشور های اروپایی میباشد. که حملات تروریستی در واشنگتن ، نیویارک ، پاریس ، مادرید ، بروکسل ، برلین و ستوکهولم از نمونه بارز ان به شمار میرود.

جامعه جهانی باید در افغانستان نشان بدهد ، که در نیت خود برای دیگر گونی و

قطع جنگ که اینک بیشتر از چهل سال در جغرافیه این کشور ادامه دارد

صادق میباشد . و جهت تامین صلح و ثبات که حق مسلم مردم افغانستان است

گام های عملی و عاجل را بردارد.

سیاست حمایت از بنیادگرایی و تروریسم پاکستان امروز به تهدید بزرگ بین

المللی بدل شده است. کشورهایی که تا دیروز به خاطر تحقق منافع ستراتیژیک

شان این سیاست پاکستان را نادیده می گرفتند، امروز خود قربانی چنین سیاست

شده اند.

تروریسم خوب وبد ندارد ومن در کنفرانس های بین المللی باکو، بوداپست و

برلین گفته بودم که تروریست خوب فقط تروریست مرده است .

تقسیم بندی بنیاد گران و تروریستان به تند رو ، میانه رو وغیره در هر نقطه

جهان که باشد، یک اشتباه تاریخی بوده و هر نوع معامله با آن ها گناه است.

ماهیت تروریسم امروزی تغییر کرده است. مابا تروریسم دولتی در پاکستان منحنی یک پدیده سیستماتیک مواجه هستیم. این پدیده شوم مرگبار تر، منظم تر و دارای منابع بیشتر شده است و باید در مقابل به آن همه کشورها درک مشترک داشته باشند.

با استفاده از تریبیون کنفرانس بین المللی کنونی اعلام میداریم که اگر امروز جامعه جهانی، امریکا و سایر کشورهای ناتو، اتحادیه اروپا، مشترکاً با روسیه، چین و هندوستان با دیدگاه واحد و اقدامات مشترک علیه تروریسم دست به کار نشوند، مبارزه عملی را ضد گروه های تروریست، افراطی و فونده منتالیست، در پاکستان، منطقه و جهان آغاز ننمایند، فردا بسیار نا وقت خواهد بود.

و با تاکید مکرر میگویم: تا زمانیکه از تروریسم بمثابه وسیله تحقق اهداف جیو ستراتیژیک کار گرفته شود، تا زمانیکه تعریف دوگانه از تروریسم صورت گیرد و برخورد دوگانه با تروریست ها انجام یابد، و تا زمانیکه مبارزه عملی و موثر با تروریسم در پاکستان صورت نگیرد، همه کشورها در منطقه به شمول افغانستان در امن نخواهد بود.

زنده باد افغانستان!

ژوندی دی وی افغنستان!

یه شه سن افغانستان!

از توجه شما تشکر

دوکتور اصغر خیل منگل

شهر بیفرویک - کشورشاهی هالند

۲۳ اپریل ۲۰۱۷